

דף מס. 1 מתוך 24

עותק מס. 1 מתוך 3

פרטיכל סטנוגרפיה

של התיעוזות בבית ראש הממשלה.

ירושלים, 18.4.1973.

נכחים: רה"מ ג. מאיר, השרים י. גלילי, מ. דיזנגוף, מר. גזית, ר"א ד. אלעזר, אלוף א. זעירא, מר צ. זמיר, תת-אלוף ישעיהו רביב, תא"ל י. ליאור, מר א. מזרחי, סא"ל א. ברاؤן, סא"ל א. שלוח.

רשותה: מתקה יפה.

השר מ. דיזנגוף: דבר כללי: במידיעות אלה, שהhaftרכמו, בקשר זה - יש שלושה חלקים. חלק אחד - מה התמונה המצחיתרת, הערכה על מה שקרה; חלק שני - מה הדברים שבכל אירוע אנו צריכים לעשות, אם יקרה או לא יקרה דבר; חלק שלישי - הרבה יותר מפורט; התכניות האופרטיביות.

אני מציע לא לעסוק היום בחלק השלישי. מכל מקום, אני אישית לא מוכן לזה. היחלפו שיחה כללית. אני יודע שהῆמה מכין מה שמכין. כדוגמת החלק השני - המלאי של הדלק בארץ. צריך שיחיה לנו מלאי של דלק, אם כן או לא. יסגרו, כי יש שם רעיון עמוק - לסגור את מרגן וכן להלה. כאשר סוגרים את מרגן, הרבה יותר קשה לומר "שמור לי ואשמור לך". יש גם עגינה - ההגהה, או הגנה נגד מטוסים. כל זה צריך להשנות כך או אחרת. על כן, ביקשתי שכאשר ניפגש - נעריך מה מעריכים אנו שעלול לקרות, מה המחשבות, ההערכות השונות, ולא להגיע כבר לכל ההזעה, שאם הם יעשו כך אנו נעשה כך וכך. כי עוד נגיע גם לזה...

יכולים גם לראות את השיחה כאן ~~ואחת~~ אחרת. אני אמרתי בזאת את המחשבה הכללית שלי בעניין זה היום. אם זה נראת לך - אני מציע שהמייצגים של המצרים - יתחילו לדבר - אליו וצביק...

אלוף אלי זעירא: ניתחנו את המצב וכתבנו אלא אלא אלא אלא אלא אלא מעריכים את המצב, לפי ההגיוון והסבירות. וזאת, אם כי יש הפעם קצת יותר סימנים להכנות קונקרטיות מאשר בהציגה של נובמבר-דצמבר 1972.

אין לנו מה להוסיף לנושא ההערכה. מבחינה לוגית - זו תהיה שט

טעות עבור מצרים לפתחו במלחמה.

באם מקבלים את הлокיקה הזאת - לא צריך לעשות את הדיוון, אלא להפזר אבל נגיעה שהגבינו של סדאת הוא אחר: הוא בכל אירוע יתחיל במלחמה; ולגביה זה אנחנו, למעשה, במשה, במצב שהשתחררנו מההערכה שלנו ונחנו בודקים יום-יום ושעה-שעה סימנים-מעדים בשטח, לראות אם הוא עשה משהו או לאו.

האמת היא, אנחנו מוצאים סימנים יותר מאשר איננו מתכוון מאשר שהוא בן מלחמתם אבל עדין מוקדם לקבוע זאת. את>Dוגמא: יש בצוות הדלתה, בצוות-מזרח לה - שדה-חצופה רציני מאד, שנקרא "מנטור". לפני ימים אחדים התחלינו לשפץ את המסלול העיקרי שם וזה לוקח חדש ימים לסייע בעבודה זו. אחר-כך יהיה דרוש חדש גוטס כדי לשפץ את המסלול העיקרי.

18.4.73

אלוף א. זעירא:

אפשר לומר, שיד ימין אינה יודעת מה עושה יד שמאל. אבל איך שלא יהיה, אנו מתחכמים יומניום, ושעה-שעה, על הסימנים המעידים, ולא מזאנו שום סימנים מעמידים בשלב זה, שאמנם יגידו על כווננותם לערבה גדולה. עם זאת, ישנו באופן מסוים שלוש אפשרויות של מלחמה של מצרים נגדנו. אפשרות א' היא - הצלחה הגדולה. לשם כך צריך באמצעות הכנות ממשוכות.

אפשרות שנייה היא - הפגיעה והתחולת מה שקראנן "מלחמות התשה"; ואפשרות שלישיית - פשיטות בהליקופטרים, או בכוחות מונחים מרים, לדרום-סיני, מרכז טיגי וצפון-סיני.

אני רוצה להדגיש, שהמצרים מסוגלים לעשות את שני הדברים לאחרוניים, בלי הכנות, ובכל אופן - בלי הכנות שאנו נדע עליהם, ככלומר: יש-היום חמישה מאותTHONIM לאורך התעללה. אם סדאת נוחן פקודה, וואמר: פתחו באש: הם יכולים לפתוח באש וזה לא נדע על כך מראש, אלא אם הם יילכו לפיקוד ויעשו כל-מיini הכנות, שמחייבות מכך, לדוגמא: אם יאמרו: אם אנו נפתח באש, הישראלים יתקפו מהօיר וועל כן. צריך לרענן את המערכת האוירית וזה נוכל לצפות למשהו, דרך הכנות אוירית. אבל אם הוא יאמר, שהוא מותר ולא מתכוון ורוצה לפתוח באש ללא-כל-הכנות אחבות, ולוקח את כל הסיכוןים - הרי הוא יכול לפתוח באש כל רגע ובחלת יכול להיות מצב, שלא נדע עליו, כי לא צריך אז להזיז שום דבר, אלא לחת פקודה, והם יפתחו באש.

אותו הדין לגבי פשיטות קטנות, אולי בלתי-חשובות, אבל אפשר לחתוב גם על פשיטה בלתי-חשובה הודהה עתון ולנפח אותה ודבר זה "לצטרך להודות, שאמנם נכנסו וירו. גם זאת אפשר לעשות בלי הכנות, שנדע עליהם, לזכים את הסיכון של אי-כוכנות לספינה נגד חיל האויר שלנו.

הם יכולים לעשות דבר קטן מכך: הליקופטרים שלהם יכוונו למקום, שאין בו אף ישראלי אחד, ובזה יהיה להם בטחון מוחלט, שלא יהיה לא בדרך ולא-במקום שבו ינחו. והוא אפילו אינו מוכחה לנוכח שם. בעבר הם טסו לאיזון בעעה, ירו טעם בחולות, חזרו חזרה ויצאו בכותרות ענקיות...

ר' מה-מאריך: ככלומר, לא יורידו בכלל אשיהם?

אלוף א. זעירא: זה מה שהם עשו בעבר. בטעיתם יכולים לעשות את אותו הדבר, ולהפוך מקום שאין בו אף ישראלי אחד, ולהגיע לשם. ואמנם, לא מזמן הם צלמו בסואץ - דרומה. הם יכולים לקחת הליקופטרים ולהיקנס בלילה, כאשר אין ריח, ולהגיע למקום שאין בו אף ישראלי אחד, להדק אונטו, לנוחות, להוציאו איזו קטיושה, לירוח באויר שתי יריות ולהיבנש חזרה, עם חמשה אנשיים, ולהזoor הביתה... כל זה ייקח לא יותר מעשר דקות. וזה יכול להשתתף בפעולת 70 ק"מ סביב אין נפש חייה, אף יהודי או ישראלי אחד ואין להם בזה שום סיכון. פעם או שתים יעשו זאת ואחר-כך ייצאו בכותרות גדלות. יש סיכוי לא רע שנדע על כך, אבל יכול להיות גם שלא נדע על כך. אם הם לא יעשו את המציגות - לא נדע על כך...

אלה שני דברים שהם יכולים לעשות בלי הכנות ועל כן גם בלי

התראה.

18.4.73. י-ט.

אלוף א. זעירא:

מדובר ענין חשוב, שהסיכויים שיעשו זאת - הם די-קיטרניים: כי הרעש בתוצאה מזה לא יהיה כזה, שישיג את המטרה והיא - ללחוץ על ניכרונו וברוז' נגיב, שילחו עליו להציג אתם למשהו...>.

ב. בכלל אופן, אנו יודעים בטוחן,קיימים אצלם חשש, שוגם על פעולות אאאאא קטנות שלו, אנו נגיב בעומק מצרים ובכוח. על כן, אני מעריך, שהסיכוי שיעשו זאת - אינם גדול. הוא סביר, בפחות ממשים אחדו - הרבה פחות מהז. אבל כל מה שאנו מדברים - זה על מה שאנו רואה, כבעל סבירות נמוכה ממשים ומהז. ואפילו עשרים אחוז.

ала דרכי-הפעולה האפשריות שלו במסגרת של סיכויים קטנים. בזאת, כאשר אל שטים-שלוש דרכי-פעולה שלו, שהן הפחות מסוכנות לבו, והוא יכול לעשותן בלי הכנות, ועל כן גם בהפתעה. לגבי הדרך השלישית - אפשרות התעלה ממש, כאן אני בטוח שנדע על כך מראש וכן לחת ההתראה לא רק הטקפית, אלא גם האופרטיבית, כלומר: מספר ימים מראש.

ר"מ ג. מאיר: איך נדע, כאשר נדע? לפי הכנות?

אלוף א. זעירא: נדע את הכנות, נדע שיש سورו-מפקדים והזאת כחوت קדימה, מערכת הגנה אוירית מתחוגבר ועוד סוללות ונרגאה שמנסקים את המחרורות המזונחות לאורך התעלה, ובכללה: כאשר כל הצבא המצרי נכנס לפעולה אנו יודעים על כך.

לעומת זאת, כאשר הוא אינם אירק לעשות שום דבר, אלא להרים טלפוןן ולתגידי למפקד הלאה שיפתח באש, הוא יכול לעשות זאת. כי שם צבא דינמי, ממושמע, וזרדי יישמעו לפקודתו.

השר מ. דיזנגוף: גם זאת נדע, אם לא לפני, אז אחרי...

ר"מ ג. מאיר: בו-זמנית...

השר מ. דיזנגוף: בו-זמנית פלוס...

אלוף א. זעירא: זה לגבי מצרים, לגבי אפשרות פתוחות למלחמה. המצרים חושבים מאי אבאא שעיל כל דבר קטן שיעשו - אנו נתקוף בעומק.

הט' חוששים מהתוצאות של התקיפה בעומק - למשטר שלהם. אחד הדברים שארונו סדאת, שהיה ברגע חמדי, ואמיר, שהיה מוגנת וכן אמר שהטרנספורטורים שם בסדר, והכל מרגנן ומסודר. הוא בדק הכל וראה שזה בסדר.

ישנה עוד מחשבה אצלונו, שהיותם ובלאו. הכי המצרים משוכניםים

גם על פעולה קטנה אנו נשיב בפעולה גדולה, אולי זה מביא אותנו להגיוון, שאט-ביז-כח ישראל מכח אותם חזק, למה להתחיל בפעולות קטנות? - הבה נתחילה מיד בפעולה גדולה. יכול להיות שתחום חוסר-ההגיוון שלהם - זה יהיה מהלך הגיוני,

אבל זאת נדע כמה ימים מראש.

ועתה, כמה דברים על سورיה: לכוארה הסורים אמרו למצרים:

הצדא שלבו תחת פיקודכם. אבל באופן מעשי - הטורים לא מאמנים במצרים והמצרים יודעים זאת. למצרים היה נוח מאד אילו הסורים היו מתחילהם, אבל באופן מעשי

- יש למצרים ספק גדול אם הסורים בכלל יצטרפו למלחמה. לפי הערכתנו - אם הצדדים אכנן פתחו באש, יכנסו להציג את התעלה, אז בשלב ראשון כאמור כאשר שום דבר לא יהיה ברור, סביר שהטוראים יירוו. אבל לא יעשו שום דבר מיוחד, חוץ מזה. אולי תחיה איזו פשיטה קטנה ואולי גם זה לא יהיה. רק אם יתרבע להם כעבור שעת או

אלוף א. צעירהא:

ומיט, שמאכנו חמור, בולמר: שחיל האויר שלנו במאב לא תקין זהצלחה, רק אז יצטרפו. יכול להיות שהמצרים מקבלים מכוח קשוח ואומרם לسورים שהנגחון בידם; אם הסורים יאמינו בדבר שאיני מניח - הם יכולים גם על בסיס של דיסאנטופרטציה כזאת לעשות עסקות משורה. אבל יש כמה וכמה דבריים בסיסיים, שמאור מرتיעים את הסורים. דבר ראשון הוא, שבין دمشق וקוניסטרה, אין חלח-סואץ והמטרה הוי קפן וזה מתריע אותם מאד.

דבר שני: הם מפערעים לך, שחיל-האויר שלנו הרבה יותר חזק משלתך. צריך לזכור שנשיא סוריה היה מפקד חיל האויר שלה. אם אין לו אשליות בנושא זה של חיל האויר הסורי, זהו יודע שגם חיל האויר שלנו רוצה - הוא יכול ממש שעתיים להטעון עם סוריה ולהטעין את חיל האויר שלה. על כן, יש לسورיה בעיה לא פשוטה, בקשר לכל החערבות, ולא אתפלא אם יהיה מכב, שמצרים פותחות באש והسورים אינם יודרים בדור אחד, ~~וחול~~ מחר מחר, לגדרה של دمشق, שלא לחת לנו את האמתלה לך. ומה עוד, אין שום כניסה בדרכם שהسورים אומרים למצרים: אתם ואנחנו בפדרציה והצאבה שלנו חחת פיקודכם ואנו מוכנים להכנית מתחאתם. כל אלה הם דבריים מהשפעה החוצה, ואין שום ספק למצרים, וגם לسورים - שיש מצב של חוסר-אמון הדדי.

על כן, אם אסכים את המצב בסוריה: אם המצרים יתחוו בתקפה בדולה - יכול להיות ש מצד הסורים יתחוו באש, כדי לצאת ידי-חובה, אבל מתקפה ממש לכיבוש רמת-הגולן הם יעשו רק אם יהיה להם בטחון שאכן חיל-האויר שלנו וגם בחות הקרע שלנו במצב לא-חקין. יש די הרבה פיתוי לسورים להקים אונטו באזרע רמת-הגולן. יס להם אלף וחמש מאות טנקים, שלפחות אלף מהם הם יכולים להכנים לתקפה והטווים שם הוא עשרים וחמשה ק"מ, בפרק-הכל. ואז - יכולותם הם לעשות מתקפת טנקים. על כן, יש פיתוי בغال הטווח הקצר והכמות הגדולה של טנקים שיש להם.

על כן, ברגעון הסורים וכן ~~בעניין~~ המצרים - יהיה חשוב מכך להסביר להם, כמה דבריהם לפניו שנטהש אש. כי ההכראה וההסברתו שאנו לא ניעזר לפני דמר, מזרח دمشق, ובזה הם די מאמיןנו לנו, ועל כן - יש לזה חשיבות גדולה שהברברים ייאמרו לפני שפוחחים באש. זה בעניין סוריה, בקרה.

אעכבר ללבך, כי קדافي הוא הפרטנר השלישי בפדרציה זו, מבחרינה מסויימת הוא עשה רושם שכמו שהוא קנא, הוא יותר לובי מאשר האחרים.

רחל ג. מאיר: דוקא הוא, המטורף?

אלוף א. צעירהא: הוא מטורף אבל לא מטופטם. הוא אומר כך: אני לא מוכן להטעון בධיפות ישראל לעקו הירוקה אנו צרייכים פשוט להשמיד אוthon ולזרוק אוthon לים וואז הפלשתינאים יוכלו לבוא בחזרה לארץ. שביל זה צדיך לעשות מערה כוללת, אם סיוכוי-הצלחה מוחלטים. אתם, סדאת ואסיד אינכם מוכנים לזה. אין לכם חכנית וכוח. אתם מפוזדים. כל מה שתעשו עבשו - תיכשלו בזה וזה יהיה חמוץ ביזור ולאורך זמן. לכן, עליכם לדוחת את הפלחתה ער שתחיו מוכנים. לכן, הוא ממש לווח על סדרת לא למתקון באש. בולמר - היום הקיצוגיות של קדافي מביאה אותו לחץ על מצרים, שלא חփח במלחמה.

5

אני חשב, שהוא אריך להזע על סוריה, כי היא אינה מחייבת בכלל לפתוחה במלחמה, רמת הגולן לא חשבה להם כל כך ואני חשב שגס סיני לא חשוב כל כך למצרים. לכן, הגורם השלישי, שהוא האיש המטורף - הוא הבולט עתה את סדרת. הוא מסביר לו, שעכשו אין טעם. במלחמה, כי היא תהיה כשלו. הוא דורך מנגנו חכנית. לכן, יש כאן מצב כזה, שסדרת אמר: תננו לי כסף. קדافي אומר שיתן לו כסף, כאשר תהיה חכנית, וסדרת לא נוחן לו חכנית.

רחל ג. מאיר: פשוט עוררה אותך רחמי על סדרת... הוא נורא מסקן...

אם כן, לבני קדרפי – הוא מהווע עתה הבולט שוטוב לזכור, שהוא זה שאנו דוחף למלחמה. הוא بعد התוכניות ארוכה וمتוכננת.

לבני בריה"ם וארה"ב: אנו מחרשים, שבריה"ם בהחלט אינה מעוניינת עתה במלחמה. היא יודעת שלא תרוויח מהכשלון של העربים, אלא רקتفسיר. קשה לה לבוא ולומר ברורות, שלא יצאו למלחמה, אם כי לא אתפלא אם בסופו של דבר – וכך יאמרו להם זאת. אבל הם יגשו להרתו אוותם וידילמו להם שישראל מזכה להזמנות לחוץ אה. החעה מערבה ויפחידו אותו. את זאת הם עשו כבר לפני שנים אחדים: היה ידיעה, שהروسים אמרו למאדים. (ואגב, זה תרגיל רגיל וראינו זאת בפה פומיס). הם מפחידים את הסורים והסורים נכנסות לערק חירות בסוף שנת 1972, כ חזאה מזה שהروسים אמרו להם, שאנו הולכים לכבות את دمشق. זה היה לפני ארבעה-חמש שנים. זה היה גם השנה 1967.

בריה"ם לא מעוניינת שתפרק עכשווי מלחמה והוא מודאג מקרים הרבה ורבה יותר מסוריה, כי סוריה היבש יותר משענתה לה מסוריה.

לבני ארה"ב – לא היה נסבע שמי אמריקאים שלא היו רוצחים שחיה מלחמה, שבנה גבה **88 מטרים** הרוסיות מכחה קשה. אבל איןני חשוב, שהם הדומיננטים באלה"ב. בסך הכל – ארה"ב לא תיבטל אבל לא תחרוף זהה. לא כדאי לה שחרור מלחמה במדורה התיכון ובאזורaza מודה – ישראו לה בחיזוק ונפש ויפגעו באזרחים אמריקאים ומהוויה עמליה-שדים אנטישמיות. זו ההתחלת והסוף של האינטנס האמריקאי במלחמות אסלאם. החש של אמריקה הוא פחוות, בשל בריה"ם מלחמה במדורה התיכון. בריה"ם חפסיד מודה הרבה ואמריקה – או שחסיד או שלא חפסיד. יכול להיות גם שלא חפסיד. איןני מוכן לומר שנקבל עידוד אמריקקה לעשות מלחמה, אבל איןני חשוב, שיטפוש כמו ניכסון ייבהל מזה גורא...

איןני רוצה להיבנש להערכתה איך חנגן בריה"ם או ארה"ב אם תהיה מלחמה. סוקרים בלהעירין זהה, אבל הסיטואציה שחיה רגילה: בריה"ם תאימים על כולן – עליינו ועל האמריקאים והזוי הסובייסטי עלול לבוא הנה ובן הצי השטי, והוא חעשה כל ספק להפסקה-אש מהירה ביותר, ברגע שיתברר לה שהעוגין לא הולך לטובות מקרים או סוריה.

ארה"ב תשפייע עליינו לגמור מהר את המלאכה ותפזר לדוחות את הפסיק-האש עד שנגייע לאיזה שלב הבינווי. אני חשוב שליהודים – מספיק אם אומל זאת בלבד.

ריה"ם ג. פאיין: בריה"ם בעניין האספה מזרחת-עכשיין את ההליכיות?

אלוף א. זעירא: אין שיטה בעניין זה, אם כי אין סום זריזים. ביחס לידעו שהחליפו הרבה מנגבים ושיפצו אותם – אין לנו שום ידיעה אם זה נכון או לאו.

מר צ. זמיר: בזאת, אם מדובר על נקיטתה באודי הכבנה, כתואאה ממה שידוע לנו – אז אין טעם אולי להיבנש להכנתה ספרותות, אבל אני מוכלח לומר, אני קצת יותר שחייב מאלי ואלא זעירא. אין בי בטוח ואני פה מתגבא; אין אומל שיש בטעון שזה יהיה. אבל אני רוצה לומר שהוא

בעניין זה: ההסתוריה של מלחמה ולא-מלחמה במצרים, כפי שהוא מכירויות זאת באופן די אינטימי, בשניהם הארכוגנות, הזכירה חמיד שורה של חנאים מוקדמים הכרחיים בשבייל לפתח באש. אנו מכירויות את התוצאה של תנאים מוקדמים למלחמה: זה יכול להיות חגובה בעומק, הגנה אוירית סבירה, גשרים לחזות את התעללה וציוויל אקלטורי. אלה הדרישות שסדאות העמיד בשיחות הגנולים וכו'.

אבל אם נבחן את מידת הכנות הצבא המצרי - הרי סדאת חזק כפי שהיא. אילו לא רצה במלחמה

דר"ם ג. מאיר:

מר ג. זמיר:

אלוף א. זעירא:

מר ג. זמיר:

• D-7 • 18.4.73

מר צ. זמיר:

על כן, אני מוכחה לומר של-פי הידיעות שיש בידינו, לא כל הסימנים מעידים שהם אמנים ייכנסו ללחמה, אבל לא אני לפחות לא יודע אם יש דחיפה של תחמושת קדימה. זאת איini יוזג. בגראה שלא בבל יש סימנים מעידים. אבל יש לנו כמה שפכחות. שהם מאכביים על עניין המלחמה.

על תזוזה לקראה שלמה והכגנות למלחה. על כן אני אומר, ש איןני יודען, אולי ההבדל, ביןי ולאלי במקור הסופי, כיון שעושרים הכנאות – איזו אפקט משוער להבדל זה, אם גם הוא קיים בינוינו, אבל אני חשב, שהזיהוי דציני ממה שאני זוכר בעבר, על פי מה שיש להם ביד.

אין לי מה להוסיף להערכתה-המצב המדיני, אלא דבר אחד על סוריה: אני לא בטוח,
שאם תהיה מלחמה והירדנים יעריכו שהמלחמות הולכת טוב, שהם לא יצטרפו אליה. לעומת-עהה מדובר על
הسورים ואני רוצה לומר בהחלט, שאנו יודעים ממקורות [] מהימנים מאד. סמוכים טוב את ירדן
אתהם מטהחים לאט, שבognostyczia של הצלחה (ואני בטוח שגם יבדקו זאת ~~אלא כנראה~~
אך היסכ, והוא הדין לגבי הسورים) – אם מבחינת הנכונות והמניע – זה יכול להיות גם אצל הירדני
יש להם חמוץ דביזיות, שיכלות להיבנס לעוני, אם יעריכו שזה רציני. על כן, אני סבור שזה רציני
כדי ללמד את העגין הסורי: שאלתית והתענית בדרך החשיבה המצרית. אין לנו
ברירה, אלא לחשב כיצד הם מבינים ~~אלא~~
הוא קיים רק כאשר יצטרפו אליהם למלחמה. אם לא יצטרפו – מה הסיכוי: שייווחרו על רמת-הגבול?
הסיכוי היחיד שלהם הוא, כאשר מצרים נלחמת. יש בזה איזה הגיוון.
לכן, בטיקות אני אומר כך: אני חוש שעל פי הכנות יש סיכוי למלחמה. איני
רוצה לנתקות באחוזים. אבל צריך לעשות הכנות להתחזק אם תיגר בזיה.

ר"א ד. אלעוזר: איני רווח להעריך באחוזים, אבל מכל העסוקות שאני זוכר מז' אוגוסט 1970 – זו הרציניות ביזור וצריך לזכה מזור הנחה, סזה יכול לקרות. ולא שאני מנהח אחריהם את התופעות מסר אנשי אמריקאים, אלא יש כאן הרבה דברים בלתי-הגיוניים והסıcıוניים להצליה מבחינמת מפוקקים ולא מבוססים. אבל יש כאן **הגיון פנימי** לאובכת מלחה. גם מספר, וכמותו השנייה הופכת כאן לאיכות. לפי דעתך, יכולה להתגבש אצל קבוצת קבוצת קבוצה, שאמנם מלחמה יכולה להוציא אוטם מהמיוציא יכול להיות שם **בטיים מעדיכים** נכוון אתה גודל הסיכון. אבל יכול להיות ש-

שפטראת ידראה איזה מודל, שהוא מנפה, מעביר בוח ולא מצליח, מגיע שוב לאיזה ספטא-קוו, לאיזה חיקו, אחריו שלחם והראה שהוא לוחם, ולא קרה שום דבר, וזה נוחן לו אוורך-גשימה לעוד כמה שנים. לכן, ציריך להעריך שאמנים יש להם כוגונה להלחמות. אני סבור שבמשך הזמן גרע יחו

יש לנו כמה מקורות ואם יהיה להם כוונה להלחם, אני מעריך שהיה לנו אימוחים נוספים. חסר לנו עוד אינדריקציות. על כן צריך להתכוון לזה וזה לא אומר שציריך לעשות הרבה פרגע פאניקה גדולה ולעשות ביחסים, אלא לעשות עכודת-טפה והכגון סוקרים, ואת ההכנות המשניות נלווה בתוספת האינפורמציה, שיפוי דעתך תהיה במשך הזמן, וצריך יהיה לעשות זאת.

שכנוע עוד מוקדם הדבר, כי יש לנו בל-מיini תיקים, אבל כאשר מתחילה לחשוב, צריך להתחיל בדרך

•□-• 18.4.73

ר"א ד. אלעזר:

אותם לאיזה סצנrio וזו עבודה די גודלה. ותור כדין אינפורמציה - נבוֹא עם הצעות כאלה או אחרות. מה שצדריך לקבוע כבה, זה **אלאאָך** כמה נושאים שמנחים אותונו. אחד הוא - מידת הרוחה, כלומר: אני יוצא מתוך ה- **נקודת-מווצה** שלנו אין עניין במלחמה. אנו לא צריכים מלחמה נספה. למרות הנסיבות שבמלחמה זו אפשר להרתוות אותם, אבל זה אינו האינטראַט שלנו. באיזו מידת יכולים אנו להשפי על כך: אני יכולים להרתוות במידת מסוימת - אם זה בהכרזות ובמזה בהעברת אינפורמציה לאמהיקאים. זאת זה בהזדמנות פומביות שלנו, כמו למשל, שבאים מטוסי האנתר וליטנינגב, וניתן סימון'ס-סלאַנט. יפתחו אותנו וזה ככלצמו יוכל להרתוות. מצד שני - עודף דיבור, יכול ככלצמו למלא אחת המטרות של ההכנה למלחמה.

אם נחגלה כמו מוכנים לעניין זה, הרי האיום הראשון - השיגו בו מתרם הראשונה
זהה - תחת תנופה לפעלויות מדינית, ולעשות את האמריקאים ואחריהם יותר מוכנים ואולי את האמריקאים
יותר מאשר.

על בן, לפיו דעתך – צריך לקבוע מידת סבירה של הרתעה, שאין בה כדי פיזוי על עצם הדיבורים על המלחמה אצלם.

שאפשר היה להכרייע זאת בזמן קצר מאד. כלומר: אם אמונם זה יקרה בכל אחד משלוש הוריאציות שאלוי הזיכיר, צריך לתוכנן לפתח זאת כך, בלי להיכנס להערכות-מצב יתומך מדי מפורטת, זו השעה שבה יהיה צורך להגייע להכרעה ממד ממשועחות – עצמנו. כאשר לפי דעתו – ובזה פחתתי, – אין לנו עניין במלחמה. אבל אם אמונם תהיה מלחמה – מוקדם או מאוחר יותר נצטרך להגדר לו מה המטרה של המלחמה שלנו – קלומר – למה אנו מכינים את אבל-איזו מלחמה תהיה מזה – כਮובן – שבזה יש גם לנו מדה מסוימת של השפעה. ואנחנו, אם בשלב קבוע שהייננה רק פשיטות, דבר קטן, או מלחמה-התשה, או מלחמה כולה. תאורטית – זה אפשרי.

השר י. גליילדי: גם לגבי האפשרות השלישית? – פעם או שתים הם פשוטו בסיני והסתלקו ופרטמו כוורתות.

ד. אלעזר: אין לי הרבה סצנריו, אבל אם אתה שואל בלי להיכנס לפרטיטים: אם המציגים פותחים באש, אז אני بعد זה שבמשך שבוע או ששה ימים נקבע להם מכנה בזאת, שייצרכו לחמש שנים כדי להרים עוד פעם את הראש. איך עושים את הסצנריו - זו שאלת אחרות. יכול להיות שהוא יעשה פשיטה אחת ותאמרו שעכשו איז-אפשר לתקוף אותם. אציג על כך מأد. אבל אם הוא יפתח באש - היחי רוץ להגיא למכב, שנוכל להגיע להכרעה ממשותית.

השְׁרָמָה. אֲבִיכָא המצריים והסוריים - במבחרינה זו הם צד אחד אַלְמַנְתָּרָאָם, אַלְמַנְתָּרָאָם להבדיל מהירדנים. כאן קיימותamus להמעשה שלוש אפשרויות לפחות: לעשות אתנו שלום - איזה הסדר בזיה או כזה ולכפת לקראת זה; או לעשות תכנית ארוכת-טוויה להקטין את הצבא וולדת מתחם הגבואה; או ללחט לקרה מלחמה. וזה אומר - עוד ציוד ועוד ציוד ולא להחליש את הצבא ולא ללחט לתוכנית

ארוכות-טוווח, אלא להתגנוגן קזוואת מלחמות. אני מעריך שהם נמצאים באפשרות השלישית. באופין קטגוריאי – הם דחו כל אפשרות לא מטומטמים. יש להם מדינאים באופין ייחסי מאד מפוקחים. חפוץ איסמאיל' ואחרים – יודעים לאן רוצחים הם להציג ואריך הולכים כאשר רוצחים לפה להציג למשהו. הם דחו כל אפשרות במשך שנים, כדי להציג לאיזה שהוא הסדר, גם המצריים וגם הטורקים. הם דחו מבחינותם הם כל הליכה בשיטה של טוווח ארווף, סל חמץ או פשרב שנים – לפק לפרק את הצעבה ולכלת לתוכניות ארוכות-טוווח. גם מבחינה ציבורית כללית – הריבורים והמעשיים – הם ככל הנראה בדרכן זו, אלא בדרך של עוד מסלחת לביריה"ם וכו'.

באופן מסוים אני חשב שהם מוגבלים למלחמה נוספת, בין אם זה יהיה עכשו או אחר-כך. אם נמצא נסחה כוללנית שביל לא לעשות מלחמה זו אין לשורה - כל הלחמה זה החלו כאשר אחר-כך דרושים היו לנו מחקרים יסודיים פאר, כדי להסביר ולהבין מודיעין מה המלחילו בהן בכלל... לכן, לאחר-כך יהיו החוקרים, אבל מה שタイה ברור, שהיא מלחמה; ואם שואלים אתיהם אם הולכים הם עתה ללחמת מלחמה זו לאו - אני מעריך שאמנם הם הולכים לעראה מלחמה זה דבר אחר.

ביחס לסוריס זה שלא ממעין אוקם הגבול - אני מבחין כאן בין הגד האידאולוגי, הקונceptual שדריך להטמייך את ישראל ובין מה שמעין אותו באה. אותו מעניינים פאר ומיווים אותו פעמים ומחשה קילופטרים שבין צבאותיהם וצבאותינו וזה ממש מגרד להם בגבעות, כאשר הם עופדים שם עם 1500 טנקים ומערך נ'ם כי שנחנו להם הרוסים אותו ועם הנכונות להקריב. אנרגו נהייה מרותקיות אז לחזית המזרית וטה וטס ייוזרו תנאים כאלה או אחרים ולכלן - יש להם בהחלט אינטנסיב בזיה,

או ציר עוד שתי קודות: האחת קפורה לעניין ההרמעה, לא בדובמאות נתן דדו,

אלא בדביבים ≠ מסוב אחר לגמי, שהיינו חשבים עליהם בקשר ולא עתה.

מי פעם השבנו, האם הם נוכחים שבמצב זה או אחר-כך - אין להם

סיכוי, כאשר אנו שבינוים בכלל סובה, וזה ישבנו שנייה זיארכו: גיל האזר שלנו איננו יכול להחביר, וזה יתרה אורחן. אך בזאת האחרון - לא רק שאין לו הז השפעה מכרה, אלא כמעט הפוכה, כמובן: הם מביעים לאיזו מין הנחה, שאבטע לא יגעו למצב, שפטום מולulos יפלץ את היפראליים, או שיזכלו להגן על כל סוריה או כארים. הם יאמרו לעצם: יהודים אלה יכולים להיות לבירות, ואך צדיק לסתום את החורפים, ושוב - ייכנסו למחנה ליד גבול תורכיה, ולא שיטה לעניין הזה סוף... אלא אם מכיהם את הארטיה הישראלית כולה. ואמנם, מבחןיהם היג באחרונה שמי פועלות: האחת - לא עם הפלת המטוס הלווי, אלא מה שקרה אחר כך: - נסינו של קדامي לrox לכל המקומות עניין זהו ועמדתו

בפני פבו טהום, ולאו דוקא בעניין המטוס, אלא בכל עניין אחר שהיה צפ וועליה.

קדאי אמר ברגע טסויים, שפוכותם לחות לישראל מכך. הוא רץ לירדן, לسورיה ולמצרים וראה, שככל האופציות סגורות. אך זה לא הביא לכך, שמשהו יזוז והוא יאמר: טוב, געשה שלוטם יישראל.

עניין בירוח - איזה-היד והחוצה של פועלות בירוח לא היה כזאת: טמו, אין

מה לעשות, אלא לדבר אותם. התוצאה היה הפהכה: בפעם שגם שיקולים חלקיים ופעולות מסויימות מביאות אותם בסכנה, שדברים חלקיים לא יזדים בהם טוב, ואנו יכולים לפק ויזבים על הקווים: הហזות הערביים שומרים על בזחון-ישראל ולג נזהרים לפהה להיכנס, וכאשר אנו רודים - אדו עושים כך וכך - ועד סטיילים... כל זה לא מרתיע אותם, אלא מביאם לפסגה, שאין להם מה להפזיד. לכן, אם זה לא יתן מזאותן צבאות - זה יתן שיגוי טורף פוליטי. הם בונים על הרוסים ותאטריקאים והנפץ יזוחר מכאן על הקומנדו שלהם.

כל זה - בקשר למצב-רויה ומתח' דבר טסויים הוא קטליזטור לחשבה מסויימת ופח' זה פה' גולם. איני חשב שעכשו זה בולם אותו.

היתה מלחמת ששת-הימים, ואחר-כך - מלחמת-ההשתה במשמעותם; אחר-כך -

הפסקה-אש ונאזור מתח, ואחר-כך היה בירדן טපמבר השוחר. אחר-כך הלהקה קופה חדש של פ"מ ביזמתם השלום של רוג'רס, מצד חודש אוגוסט, זה נמשך אוגוסט 1970 ועוד מעת תעבורת שולש שנים מצד החל המומ' עם יארינג ועם רוג'רס. כל זה נמשך ואחר-כך היה שנת-הברעה ולא-שנת-הברעה אצל המזרחים וכל העולם עשה מלחמות וסייעו או המלחמות האלה והם עדרין מדברים, ודברים ודברים... לכן, אילו הלאו במלוליהם אחרים - היזנו יודיעים זאת. אבל הם לא הלאו בהם וכאן הוא הם עופדים. בקשר לסוג הפעולות שישו: איני מאמין שיכללו לשות דבר שן לגמרי. כאשר

הם ייחילו לנשח לתוכו האופרטיבי - כל מפרק יאמר: אם קרה לי בן זכר - יהיה צונך לסתום

השר מ. דיזנגוף

באות וולרטק ואז מהיה אש על כל החעללה. יכול להיות שכאשר יחליפו על פועלות גדרולה – תהיה למשה פועללה קטנה. אבל זה ש מבחינה חכמנית הם יישו משנו – הם יכולים לעשות מה שמשו פעם עם מטוס הסטרטוקרוזר, קלומר: להפיל מטוס או לפגוע. אבל ברגע שעורבים (לא עם חמץ דיביזיה) עם דבר ממשותי יותר, וככלפיו הם רוצחים לא להפיל מטוס אחד, אזי אני חושב, שכבר בשלב החכונן המפקדים שיצרכו לעשות את הפועלה החלקית – יצרכו סיוע כל כך גדול מכל הצדדים, שזה יהיה יפה מאשר זה וגנו נראה אש בחעללה. זה יכול להחילה גם בכל-מיני צורות אחרות, כי יש לנו שם עם הרבה.

כל מה שאני אומר מטרף לך, שאיני יודע אם יעשנו זכותך או אחרת, אבל הם לא מוגבלים בכיוון הפורק, אקסצנטר של שלום וחכניתם לטוויה ארונות. ובאשר למזאים חגי או שלותה-רבבי מיליון חיילים ולא הולכים למזא אחר, אזי יכולה להיות הצברות של מחיתה באש חדש.

ר' ג. מאיר: מה שהוא אומר על זה, שכאיילו יש לו חכמיה, וחילק את הארץ לسورיה, שחתקנו
בדברים אלה והMRIAZ'ם יהיה בתל-אביב, ובאזור אובייקטיבי הם יכולות

להגיע לאיזה מקום כזה?

אלוף א. צפירה: הם יכולים אם לא ~~אתם~~ יפריעו להם בדרך.

אלפודר. אלעזרו: באופן טכני מנוסים שלהם יכולם להציג, אם אנו ניתן להם – אך אני מעריך שלא ניתן להם. אם כי חמיד יכול מנוס בודד לעבור את הקוץ ציריך לנצח מתוך הנחה, שזה יוביל להיות לא-הרמטי. הוא יוזג עם מספר מיראז'ים, אחד גמור יוחר ואחד גבואה יוחר – כאלה ואחריים, ואחדים ייעזרו אחד מהם יכול לעبور ולהציג. זה יכול לקרות.

פרק י. גליליאו:

ר"א ד. אלעזר: הוא יכול לזרוק שני פגוזות על חל"א-ביבו.

ראיתי ידיעה, שהם מנסים לשכור סיטים דרום-אמריקאים להטביהם את החסר פ. דיבון:

המיראץ' יס' היום, בכסף הלובי – כל-מגני שכיריו-חרב כללה, אבןטוריסטים
דרומ-אפריקנים, שבעד טיסה צואת יקבלו כך וכך וכך ויכולו לבנות להם ויליה ולהתחזק, אם יישנו
שתי סיטות כללה – יתכן שישיכמו לעשוות את הדבר.

אלוף א. זעירא: אני מזכיר שטייס כזה יcheng צוואה לפני שהוא טס הנה... .

ט' ר' צ' זמירות: **הוּא הַלְךָ בְּעִנֵּין ذָה גָם לְצֹפּוֹן קְרוּרִיאָה.**

ר' ד. אלעוזר: הם מפסיקים מיג 21.

ההשך מ. דין: "שיכתוב צוואה זו הם השיבו חמשה יפאנזים, ואילו אמרה לו לפניו שנים חדשים אחדות, שישיבו לעניין זה יפאנזים, היחי אומר שזה שבעון..."

אלוף א. זעירא:

השורם דיניים: עד יכוח צוואה, אבל אפשר בעולם הזה להשיג את הצורדים והרודזים - אם מזאו את הרופאה הצעת וכל דבר אחר... יהיו ודאי גם צפוז-קוראנרים,

רָהַמְגּוֹלֶם גָּדוֹל בְּשִׁבְיָל הַתְּמִיס מְטוֹס בָּזָה... וְעַם הַכְּסֵף שִׁיכְוָלה לֹב לְחֵם לְהָפָה...

אנ' שואלת אבראינו לא מחייבת עצמים. מכאן אלינו לאיזום.

אנו אוניברסיטאות לא-היבירוגמי. אבל יוביל לפחות. ואנו גורמים לי – שאלינו לפזול. אם לא יקרה דבר – נס

אם שיברג ליבורן כל אנטרכט איזה זה - וברנו?

השר י. גליילין: יש שאלת קודמת: חוארטית, אני שואל את עצמנו: האם אנחנו יכולים לעשות משנו על-מנת שזה לא יקרה?

נדיוון ע לזה אני סגיעה עכשוו. אני סגיעה לשתי שאלות - איך פגיניות.

רְהִמָּם ג. מַאיְרָ:

דעת חיצונית

לשאלת הפנימית: **מי מפטן אשולחן זה, בודאי עוד שתי עשרה אנשים -**

אנשי הפטה, אמר נ', צביקה'ה וכל מי שהוא מיליגג', - ערורה אחדות של אנשיים, גואומרים שזה לא הגיונגי אבל זה יכול להיות - ואם לפועל לפי זה, שאמנם זה יכול לקרות - אז מוכראחים לעשות איזה דבר. ומשה אמר בראשית השיחה: דלק צדין שיהיה לנו. יתכן שיש עוד דברים אחדים: הב'א, ניקוי מקלטים ובודאי רבים מהם חפוצים על-ידי רהיטים ישנים וכו', והרי אין מכיריהם או עצמנו. כאמור יש שום - אז יש שום איזלגו.

כאמור ייש שקט - איז ייש שקט אגלי נוי.

ישנה רמה גבוהה ועוד, פירוס הרבר שזרין להבייא אם הדבר לחודעה. ליזיא

הממשלה ושהזדרכו שצרכייה לשוטה איזה צמד - שחשפה. אין עושם זאת בלי להמיט את הכל בבהלה, שהגנה מתקרבה מלוחמה? איני יודעת וכייה זה רע מכך אם אמנת מהיה בהלה. אבל איינני חשבתי, שאחננו. יכולים לוותר על המפעלים הכספיים, מפני שמי箇ו ייבטל, או דביס ייבטל. לכן, זו בעיה פגימית שלנו.

וועתה, מה אנו עושים, כדי לנסוח למונע זהה, כי לא צריך להחווכח על כך

וההנחה היא, שלא נצטער אם לא תהיה מלחמה. השאלה - איך פושים זהה?

א. האם אנחנו סבאים אה מה שידוע לנו לאסא לידעם היזדים

שכלנו או לאו? (עם כל הסכנות שיש בדבר).

בבחילק אני מוכנה ללחח עס אלוי, ולופר שיפּ בעמגִי קה חוגויסט, שלא ייבכו אס

הם יתחלו וזה נכון ובודאי הם משוכנעים שגבה אוחם. אבל אין בטוחה ברגע, ואילו היה זה לפני שנה וחצי – היחי אומרה שזו החמונה. על כל גנים – אין בטוחה במאחוז, מREP יאמרו; אין לנו הרבה ידידים במישל, ואתה יודעיפה שהגב לא השגה מארון האנשיים החולפו והיחסים נפלו בערך אותו יחסית. אין בטוחה אם ברגע לא יאמרו לנו: אהם רואים, אם כן יאננה סכנה – מלחתה, ואולי מעת בכל זאת אפשר לעשוה איזה דבר.

אלונך אֵת עִירָא: אני חושב, שזו המטרה האמיתית של סדאתה... בסדר. אבל הוא עלול לזכות בזיה יתיר פארן במלחמגה לא הלהר למלחמה וזכה... רורה"ם ב. מאיר:

אין כי אופרת ששה זוכה, וכאם בר = אן -

הסדר ג' גלייל: זה מחבר א澤ל עם המהלך של חפוץ.
אלוף א. צעירים: כדיום.

אלוף א. צפירה:

רָהַמְגַן:

רדה"מ ב.מ"ר: יהיה עוד סימן: ב-10 במאחפץ דרייך להיפגש; הוא ייפגש או לא ייפגש, ובכל אופן - האם ארבעה ימים אחריו זה ייחלו לירוח? אבל הבינו הרי אין לכך אומר, כי שתהא גם אם יש סכנה שזה יביא להוצאות מדיניות, נדמה לי שגם לנו חופשים, וכי יכול להיות שהאמריקאים גם הם יודעים על כך. ואם שמחם לב, בשיחה של █ עם שמחה, שמחה כאילו נדחס: מה אתה פָּה רצ ושותה מכתב ובר הלהה. וזהו אומר לו: איני רוצה, ואם חפוץ מלחתה, שיאמרנו פאננו אשימים ולא עשינו איזה דבר למנוע זאת על-ידי טבילה, כלומר: הפסיקון אה השיחות. יכול להיות שהזעג גם אליהם איזה דבר, שאנו מטבירים לנו עליו. ביחסו את שמחה לטואל. אבל נדמה לי שלא הגיעה על בר תשובה. אז שלא תהייך לנו.

פרק ג. זפירים: היה שיחה של רביב עם מחמוד והוא אמר מפורשת, שם מעריצים שזה יכול להתגלגל לஸבר.

התקלט למספר.

רְהִמָּה גַּם

להציגו. אולי גם הוא יודע ולא אפר את הכל. איך-אסור לא לחזור לפגמים. מהו

ונדרת לו כי מושג עולמי כהנורמה בתרבות יהודית – נורמה זו של כל צד

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4550 or via email at mhwang@uiowa.edu.

עכשו הכנסים צביק'ה דבר, שהוא פשוט מעלייב: הוא חושב, שגם ירדן יכולת

להציגך לעם זהה...

אני אומר זאת על-ספָּך ידיעות ובמִפְנֵי שזה יכול להיות
נדמה לי שזה צריך ליכת להם טוב פאר, כדי שחשויין יעשה זאת. אבל אני
יודעת מה האבע שלום?

יש לו צבא לא רע.
בצ'ה אבל אני מקבלת את המשפט של האבע שלו ללא עדעור, או שיכול
ל להיות שמיחו בכא אומרים לך לעוזז, - כל הגבאות הולכיות ואנו נשב
בחיבור-ידיים? לכן, יכול להיות מכב, שבם חוטין יהיה מבחוץ זה. ושאלת מה אנו עושים עם

בנטמן זה?

יש מברק [] עוד לנו הייאסאט בירוח, שהיתה הערכ-מצב,
שהחכונה הדיפלומטית מעוררת חקווה. עתה זה לא כך. אבל העربים גוברים
הטבול והיאוש ומכאן הנחיה להטמע לגורמים קיצוניים, מסיבה זו - הסיכוי שיפתחו באש גדול יותר
מאשר היה בשנת 1970.

לכן, בחוץ האבע יש קאיגים שיכולים להגרר ולגרור את המלך, למלחמה,

זהמלך לא ידע על כך.

לכן, באחו צבא לא כולל כמו המלך. אם הדברים יתגלו כך. - אונדי

יודע כיצד ינהגו.

רחל ג. מאיר:

השר י. גלילי:

רחל ג. מאיר:

השר י. גלילי:

אם כן, אני שואלה, קודם-כל כלפי פניהם - מה אנו עושים? בדרך כלל, אני רואה את הדברים עיקרים כפי שהוצגו כאן, על-ידי החברים, כאמור: גם אני סבור שהחלטת עלול לקרות, אני זוכר שלבים שישבנו בהרכבים כאלה. פעם אחת - בפברואר, כאשר היו לנו חששות כבדים, שאמנם דבר זה עלול לקרות.

נכונת פעם לאrhoח-צחים עם מישו ואמרת שיש ידיעות שמתחללים להתרומם המטוסים במצרים.

از היהת גם הערכת אמר'ג והמטכ"ל ומשה, לחומרה במובן ידוע, מבחינה לוח הזמנים - יותר דחוסה, כי זה היה קשור עם לוח-האולטימוטם של סדאת, ולא יכולנו לחתור לנו, שיכולה להיות התטיבות פומבית לפני העולם, מפורשת כל כך של סדאת, ואחר-כך - שלא יקיים אותה.

יכול להיות שיש גם הכרה מערכת מנופים, כדי להשפיע גם על הפגיעה הקרובה של חוף עם האמריקאים, ועם לקראת הפסקה.

לי נראה, שבחינה פנים איננו במצב טוב, ככלומר:

כל המערכת הזאת היא השתלשות מהעובדה, שאיננו מסכימים לחזור לקו הקודם. לבאורה, אם אתה לוקח את מה שחפוץ אמר לשאול, והגיר שהשאיל בידו, אז נקודת-המוצא מתחילה מכך, שהם מוכנים לשלום ולՄערכות-הסכם וערבותות ביןלאומיות, וביזוא בזה, וכל זה - בוחני שאנו נסוגים באופן מלא לקו הקודם.

אני חשב, באופין בסיסי, שאת הדבר הזה צריך להביא לחודעה של הממשלה. כי אם מרגישanza זה מזכיר לי איזה מנדט חדש, ככלומר: מנדט חדש אקסקלוסיבי, שאיננו אין הסכמה לחזור לקו הקודם ולהתחיל במו"מ אל-יסוד העגנות שלנו לחבייה לחזור לקו הקודם,

אני חשב - בשום גבול, אבל ודאי לא בגבול שביניינו ומצרים. מבחינת ההערכות הפנימית והמודול של הממשלה ומניעת

טענות למקרה שהדבר הזה יקרה - אני סבור - (רחל ג. מאיר: לא יכול להיות שニיכנס למלחמה כאשר הממשלה אינה בתמונת).

קראתי שדיין הביא את עיקרי הדברים הללו לידיות ועדת חוו"ב. אבל יש בעניין זה פער בין מה שידוע ועדת חוו"ב על הנכונות המצריות ובין מה שידוע למשלה, וצריך לא לגשר קצת את הפער הזה, ולהביא את המצב לידיות הממשלה, באיזה מסלול של דיבורים, לקרה הביקור של חוף בארא"ב.

השר מ. דינן: כאשר הופעתה בפני ועדת חוו"ב - עוד לא היו איום-מלחמה. אני מסכימים עם מה שאתה אומר ומרחיב זאת ומילא לא היה

שובר לשטר ההוא. אמרתי שזה מה שהרוצים ולא אמרתי שם לא - אז תקיה מלחמה. עכשו, נוסף לזה יש גם האיום הזה.

השר י. גלילי: כן, בועדת חוו"ב זה היה לפני שהגיעה נחיל-הידיעות האלה. אבל בקשר לזה ישנה אפשרות גם להמנע מכל הפורענות הזאת, אם אנו מוכנים להיכנס לסדרת דיבורים על יסוד החזרה לגבול הקודם. הוא הדין גם לגבי האמריקאים.

הטר י. גלילי:

כאנ אוניג רוצח לומדר, שלפי דעתוי - צרייך שנהיה מוכנים שתחת
לחץ ידיעות אלה, גם האמריקאים יכטוליט לשגנות טעםם, בדייבור אתה לקרהת השיחות
עם חאפו והפסגה.

לנסות להפנזה מה ברمز על-ידי קיסינגר, כל פעם אחר פעם, כאשר הוא מדבר על מתחזים סטרטגיים, אלטרנטיביה לשינוי-גבולהו.

אנו מוגשים כל הזמן לאבא לאבא לחנד אוחו, שכאשר מדברים
אנו על שינווי-גבולה עם מצרים - אנו מדברים על ריבונות, ולא על כל סיני.
לעוזם ואמ. הם יאנו עם הפורטולן של ריבונות אל תרומם

המצריה, שמייה בחשבו את הצרכים הבתוחניים של ישראל: ריבונות ורשות בUCHON. (ראה ג. מאיר: סדאת מתקומם נגד זה). אני מכך זאת, כי לדעתך עליינו להיות מצוידים בויכוח שיכול להיות לנו עם האמריקאים, כי ידיעות אלה, ללא-ספק עלולות להמריץ את האמריקאים לנסוח (ואיני אומר להעמיד אותנו בפניהם כבדים) – לנסוח הנחות אותנו ליתר-გמישות במובן של שתרון מדיני.

אני חושב, שלשורה של התבטאות - גם של שר הבכחון

וגם של ראש-הממשלה, וגם של הרמטכ"ל – על בר שם תהיה מלחמה – לא נשחק אותה לפני הכללים שליהם – יש ערך. הם ללא שום ספק קולטים זאת ודראה לי שצריין למצוא הזרמוות של הבירה ממשותית חוותה, על הרעיון החשוב הזה.

כמובן, ובלבבד שלא נגלה מקורות ולא נחשוף מקורות.

על הכל - לדעתך - צרייך בעוד זמן לחשב מה יכולת להיות הדוקטרינה שלנו, אם אמונם דבר זה יקרה. איני רוצה להתחילה בזזה החיים. אני רואה שלב נוסף של המלחמה בדבר أيام, מבחינת העממת האיבה, המשטמה.

כִּי דָבָר זֶה כָּרוּךְ בַּהֲרֵס רַב וְהַרְבָּה חַלְלִים, וּמִבְּחִינָה זו – דְּחִיִּיה לֹזֶם רָחָק מֵאֵד
אֲתָא אֲפָשָׁרוֹת זַמְּקָרְבוֹת שֶׁל שְׁקָט וְהַאֲפָשָׁרוֹת שֶׁלְנוּ לְהַרְתִּיעַ אָוֹתָם מַוְגַּבְּלָת, אֲבָל הַיִּתְחַרְּבָּ
שְׁגָנָבָל לְוָסֵר לְעַצְמָנוּ שְׁגָנָה בְּכָל הַאֲפָשָׁר בְּגִידּוֹן.

הביביון של חפוץ במוסקובה, אחר ביקורו שר המלחמה המצרי במוסקובה – זהה מה שסדרם לנשיאותם: מה אתה מעריבים בכל זאת. אילו הנסיבות הם שבלו שם מבחינתי

המזרבון הנטשיהם?

אלוף אלי פז עירא:

רבה ג. מאיר: יש כאן עוד דבר משונה: אם לא הגיוני הדבר, הרי אינו הגיוני עד הסוף: מדובר על תאריך 10-14 במאי, וברוז' נגייב אמר להפוך את ביכתו ביוגוי. אם כן, אז שמו שהוא חושב. הוא יעשה איזה דבר שלא

יהיה רציני, וזה ימരיץ אותו להגייע לאיזה דבר –
ר"א ד. אלעוזר: זה אומר עד יונין – זה יהיה כבר מחרינו.

ההבטחות. אם לדבר במושגים שהיינו רגילים לדעת אותם, אין שום הבטחות במה שאזקירה "נכחות סובייטית". יש הבטחות לספק חלקי-חילוף ותמוך

רָהַ"מ ג. מְאִיר: מלבד אלקטרוניקה ומטוסים, כך. אבל זו איננה נוכחות של יהדות סובייטית. הם היו
מֶר צ. זְמִיר:

•□-• 18.4.73

מר צ. זמיר:

הטבנאים שיפעלו את הציוד האלקטרוני. (רהור ג. מאיר: זה "באמת דבר "קפטן"...")
 במה שנוגע למפגש-פיסגה, אם הכל כאן טכסי, זה אומר נסיכון לבנות אווירה של מלחמה. ואו, זה מכובן לפסגה. הם חיים בהרגשה, שאין להם תקוות בפסגה זו. זאת אנו יבדקב - יודעים מכל הגלריות המצרית, שחאפו חזר מראה"ב מאוכזב. יכול להיות שכן יש להיפגש. איני יודע זאת עתה. על כל פנים, ציפורות גדולות אין לו. אולי הם לא ילכו לשבור את הכלים, וזה מכובן בלי שום ספק, לפי תפיסת סדאת. אם לשפוט לפי ניירות אלה, שהוא רוצה במלחמה במושגים שרוצה בהם כל הזמן, זה יגרום לחשזה מדינית; ***** ועוד - המפגש הזה נעשה שבילו - הכל. אני חשב שזה - או יצירת לחץ על המפגש, או יצירח ועובדות, אם תהיה מלחמה - עד המפגש.

זה לא הופיע בספרים, אבל מתחבר שהיה נסירן סובייטי, לפיה
דעת המצריים, להפוך את משטרו של סדאת. וסדרת מרגישׂ אט עמו משוחרר
מהתחייבות שלו כלפי הסובייטים.

חא"ל ג. ליאור: בימים האחרונים היה ידיעה, שכאיילו אין ערך לפגישות של ברז'נייב, ולא ישיגו בארא"ב. שום דבר שיש בו הישגים.

רָהַמְמָאִיר: בעניין ה"ג'זק" זהה, אצל קיסינגר – זה דבר שאיננו חדש. זה לפחות שנה וחצי ואולי שנתיים מופיע אצלו ולא פעם ביקשתי את יצחק לבורן, אצלו מה הוא חושב, ויחד עם זה – לומר לו, שזה לא יהיה. בפעם האחרון, בMONTHLY-SHABAT, כאשר היינץ צרכיבים לפוסם הביתרון

זה היה ביום שני אחר הצהרים או בשbat בוקר, כאשר היתה שיחת ארוכה בין יצחק וקיסינגר וקיסינגר פיתח עוד פעם את התאוריה של סובייניות לא, אבל ביחס לבן, ודברים דומים לזה, וזה ביקשתי ממלון "ולדורף אסטורייה", שיצחק יטפלן זיאמר לקיסינגר, שמסר לי על השיחה וביקשתי לומר לו טוב, שידעו, שהוא צריך לדעת והוא שמע זאת מפיינו הרבה פעמים, שזו לא הקונצפסיה ישנה, וזהו לא יכול להציג הבנייה במשמעותו. וקיסינגר אמר, שהוא יודע זאת. כל הזמן הוא אמר לנו, שלא יציע שום דבר בלי הסכמתנו. יש לו איום אחר علينا: לא יצא שום דבר שאתם לא מסכימים לזה, אבל אני אסתלק וחלו לטעית דיפרטמנט ותגשו מזלכם שם...

השור י. גלייליס: את חייבות לדיניץ בשבייל קיסינגר אילו הנחיות לקרה שיחתו עם חאפס.

רבה"מ ג. מאירין: כן, כן. זה יהיה ב-10 במאי. חשבתי שעד אז ניפגש עוד

הנ"ל מילא את תפקידו כשלב הראשון של תהליך הנטולות. מילוי תפקידו נקבע על ידי החלטת ממשלה מינימלית.

הנתקה משלב הדרישות הפלגית ב-1981 ו-1982, נסגרה ב-1983 – לאחר ש-1982 נסגרה

אבל עד 10 במא依 צוד – שלוון, וואצחנו מדבריהם על שינווי בוטרבנויות.

זמן לנוכח זאת בזורה מפורטת. נדמה לי שהוא מגורס, מאשר ביום ב', או ביום

— כאשר תהייה בישיבת המஸלה, ואם כמי זו ישיבה רגילה — להקדיש אותה לאינפניטו

דו. ותהייה החלטה, שהזרועות שצרכו לעשות איזה דבר, שייעשו, עד כמה שאפשר

בלדי ליווגי של חזנוקראות ובהלהה. אбел זה לא יכול להaszות בשפט.

מודאג, שפתאום יראו בעולם, שישראל מתחילה בניקוי מקלטיהם. אצלנו החברה פתוחה וכל העתונים בעולם ית颁ו, שישראל מכינה מקלטיהם. אני רואה בזה בעיה, אם כי יכול להיות שאין לנו סירה אחרת.

ר"א ד. אלעוז: עדיין מוקדם להיכנס לבעין המקלטים, אנו עוד בשלבים של עבודה-טחה;; יכול להיות שנכזע הצעה שבשבוע הראשון עדיין אין מנקים את המקלטים.

אפשר לעשות איזה דבר. אני ערה למה שאחלה חושב וכי יכול להיות שטדת ירווח את הצד הראשון שלו כבר זהה.

ר"ה"מ ג. מאיר:

ויכול להיות שזה כמעט הצד האחרון שהוא מקורה לו.

אלוף א. זעירא:

אבל יכולם גם לעשות איזה חריגיל.

ר"ה"מ ג. מאיר:

קודם-כל, ביחס לקיים נגזר: אני חשב שהרי היו לנו שיחות,

השר מ. דיין:

בל-סוף במשך שנים. מתי שהוא בשלב מסוימים, הוא יכול לקבל את הרשות,

השר מ. דיין:

שהבעיה העיקרית שלנו היא הימצא בשארם אל-שייח. אנו עומדים על הצד הפיסי

השר מ. גלילי:

של להימצא שם ולא על הצד היוריدي, אם אנו בעליים או אם זו חכירה לחמשים שנה.

ר"ה"מ ג. מאיר:

יכול להיות שמאז עשרים פעם אמרו לנו, זהה לא כך. אבל בשלב מסוימים הוא יכול

היה לקבל רשות כזה.

הוא לא חשב דוקא על שארם ובכל אופן לא רק על שארם, אלא על סיני.

ר"ה"מ ג. מאיר:

אני חשב שהיה בשלב מסוימים –

השר מ. דיין:

זה נכון לגבי שארם, אבל לגבי העניין של המאחזים

השר מ. גלילי:

הסטרטגיים – הרי מDOBר בכלל על סיני.

השר מ. דיין:

כאשר אנו אומרים שאנו צריכים להימצא שם מבחינה אסטרטגית, ואחר-כך – אם זה שינו ריבונות או הסדר – אז אם

השר מ. גלילי:

הוא חשב שהעקרון שלנו זה להימצא שם וענין הריבונות זה לא הקובל – אז הוא יכול לומר, שאם עקרונית או נפשית מוכנים לוזה, אז אתם יכולים להיות מוכנים

השר מ. דיין:

לוזה גם במקומות אחרים.

ביחס להכנות: علينا לעשות בדיקה מדויקת מה אוטם דברים,

צריך לעשות בהם הכנות בכלל.

ב. באילו מקרים הכנות אלה עלולות לדלוף החוצה. יש דברים

השר מ. גלילי:

שלא צריך להוציא עליהם הגה. העניין של מלאי-נפש, צריך לעשות זאת וזה דוקא מהדברים החשובים, שהם הפחות בולטים.

השר מ. דיין:

יש דברים שבין-כך – גם משך ארבעה חדשים לא יסדרו אותם.

השר מ. גלילי:

אם יקחו אינדיקטור של ביצור ישובי דרום-הגולן, –

השר מ. דיין:

יש החלטה על זה. צריך להחליט זאת וזה לא צריך לבנות בשום דבר. לא עכשו המציגו זאת וזה יעשה עם משרד השיכון.

ר"א ד. אלעוז:

על הדром אין החלטה וזה עניין של שבעה מיליון לירות נוספת בנטיחותם בדורות. איש לא ידע אם החלטנו להוסיף זאת

השר מ. דיין:

או לאו. אם אתה רוצה לעשות זאת טוב, אז צריך שתבוא עדר משלחת אל גולדה ותקציב את הסכום של שבעה מיליון וזה ילבו בשлом הביתה.

ר"ה"מ ג. מאיר:

זה לא דבר חדש, שעכשיו עלה. לכן, יש הרבה דברים כאן, גם פנים-צברים,

של

טודdy ביוור

התייעצות צבאית-מדינית.

18.4.73 י-ס.

השר מ. דריין:

השלמת עבירות - חולה נגד טנקים בצפון ועוד גשר ובדברים הכלולים צריך להיזהר מכך. וזה לא ברור.

וביחס לישיבת-ממשלה, אני חושב שזה צריך לבוא למשלה, אבל כמובן מחד מדינוריים, כשמייאים זאת עכשו, צריך לומר, שינוי אפשרות. העורוגים כולם כוחבים על כך והצדדים אמרים זאת והאמריקאים אמרים זאת נא וסביר להזכיר, שהערבים לוקחים זאת עכשו יותר ברצינות, וכך - אפשרי להעלות זאת, אני לא היתי מציע, ישראל, שהדבר עומד במשלה בהקשר לזה, האם אנחנו מוכנים אפילו להניע למלחמה ובכך לא לחזור לקו הירוק.

איןני חושב, שהשאלה עומדת ברוגע לחידוש המנדט, ואני בטוח שכל העניין אקטואלי. אני מבהיר, שיתכן שניכנס למלחמה ויש לנו חששות מזה. ולא יתכן שהמשלה לא תדע על מה שהוא, שאנו מסרבים לעשות את העlös שלחפות על-יסוד החלטות מושגתו או לא מעודכנות. אם זה יתגלגל במשלה לדיוון כזה, אז יתגלגל, אבל לדעתו צריך להביאatham בחרור אינפורמציה. איש לא יכול לחות לנו, שהצדדים לא יתגלגלו לזה.

רחל ג. מאיר: בדעה לי שלא נזדק אם לא נגיד למשלה, שהיו סימנים

הבר בקשר, וחכנו שהנה זה בא וזה החבדה. הפעם יש סיבה,

לא בודאות, אבל יש סיבה להתייחס לזה ברצינות, אולי ברצינות-יתר.

אפשר לנתח בלי לגבולות מקורות. אבל בדעה לי מה המשלה מוכרכה

לדעת ואם זאת היא לא מדע - אז למה לנו בכלל משלה?

השר מ. דריין: זו באמח שאלה, אבל בפני עצמה. זה נושא שרואן לדריין.

רחל ג. מאיר: המשלה מוכרכה לדעת שיתכן, ואנו מדברים על שבועות, ככלומר

סדרת דבר על עניין של שבועות אחדים בלבד. יכול להיות

זה ייגמר בלי כלום, אף הפעם זה בדיון כפי שאני אומר. זה

לא סתם דיבורים, וביום זה זה יהיה כך וכך וביום זה זה יהיה כך וכך.

וזאנני מוכרכה לומר, שבאותו זמן חשבתי: בכל זאת, זה לא משחק-ילדים. איך הוא

מדובר ואומר: הפעם זה כך: הוא החליט ורך הוא מחליט.

ומאז עבר זמן ועתה הוא גם נשיא, גם ראש-ממשלה וגם מפקד

הצבה ומה לא? והפעם - אם הוא החלט - פירוש הדבר, שמשלה שלמה החלטה.

השר ג. גליין: עניין המשלה הוא ענייני רוחף, וזאת - בכלל הישיבה

האחרונה של הממשלה. כתבתי פתק למשה, שככל בצלנסון סיפר

לי פעם, שהוא צריך זמן להזכיר להרצאה, על-מנת להתכוון ולדעת קבינה - מה לא

לומר... כתבתי לפשה, שאליך זעירא, בגראה היה לו הרבה זמן להתכוון לישיבה -

הממשלה הקודמת. הוא התכוון הישב כדי לדעת מה לא לומר שם...

(רחל ג. מאיר: הוא בכוונה התכוון כך). ההחלטה הנחיה כזאת, וזה בטדר.

לכן, לא צריך שייעבור זמן רב מהישיבה הקודמת והישיבה בה מבאים עבין זה

לידיעת הממשלה לא במופקע מהרקע הפוליטי, כפי שהמצא לנכון לומר זאת, של

השיחות עם האפס ולקראת הפסגה.

אבל אני שואל בכלל-זאת: אם לא אמר מה - ניתן לעשות להרמעה

ומה אנו נمسئ לאמריקאים, מהי, באילו עניינים? הפעם זה לא דבר שגרתי, כי.

סודי ביותר

אי - אפשר שלא להביא בחשבון שזה קשור גם עם המצע המדריני.
רהורם ג. מאיר: יש עוד דבר: לעת עתה לא קיבלנו חסובה על הפנטומים.

יש הרבה אהבה והרבבה. פנטזיה, ועתה-עתה - אין חשובה.
קיסינגר הבטיח כבר שהנה הוא נותן הוראה, וסיקו פחואם - יש לו חולשת-

זכרון... הוא לא זכר אייזה מספר. הוא רק יגידו שגם הוא דברו על ארבע שנים, אבל
על המספר - שכח... (אף הדבר הופיע זהה...)

צבקה, האם מסרה כבר מהו ~~לא~~ לא לחברים שלנו?

מר א. זמיר: העברנו חומר-רקע.

רהורם ג. מאיר: על בואם של מטוסים.

אלוף אלי זעירא: אאת יותר קולעת והערכה שאנו רואים הפעם בסביבות קטן,
אבל שחידוש האש - אפסרי.

רהורם ג. מאיר: מצד שני, כל מה שביקשנו, אחרי שסחה המסכן אמר לנו,
שמדובר באזע לא יהיה, ולחרת ביקשנו אותו לומר, שביל זה היה
נכון עד תמול, והיום - יש לי חדשות בשביבן... שבם אנו חשבים שיכל להיות
אייזה דבר. וכך נמננו נקודה.

מר א. זמיר: איני דן בנסיבות המקור; השאלה, בתוך הקבוצה - איך אנו
לא משרות את כוונות סדאת ולא יוצרים אווירה של לחץ علينا. בתוך זה מופעלים
גם השירותים. השאלה איך ומה אמריקאים.

עד היום העברנו להם את העובדות והערכות, ~~של אמריקן~~, כפי
שה比亚 אותה. אנחנו לא הולכים מעבר לכך. אם נלך מעבר לזה ונגיד שיש כאן
הכנות למלחמה וכו' - אזי יש כאן שתי אפשרויות: 1. הם ימציאו לנו פנטזמים;
2. הם יאמרו: חכו רגע, אם זה רציני, אזי אולי אנו עושים איזה דבר? איפה
שהוא, הם ייכנסו לעניין. כאן יש צורך להוציא הנחיה, שהיא נכונה לגבי כל-AA מי
שבא בקשר עם השירותים ~~הזרם~~, מטה ~~החותם~~ - מה אמריקאים, כדי לא לטרת את המטרה הראשונה של סדאת.

וכאן, כמו בעניין המקלטים - צריך גם פה לקבוע הנחיה.
אני חשב, שהיום כדאי לדוח זה ולקבע הנחיה, איזה תיאום אנחנו נזנוחים למבוקש.

רהורם ג. מאיר: זאת מוכרים אנו לעשות כבר היום. אני משבת, שזה לא
חשוב לרביב, ויש שני מקומות שקדומים לו, וזה הבית הלבן,
וכאן לא צריך לזרע פחד מה שאננו חשובים, ככלומר: לפי דעתך -

(השפט. דין) חזר לישיבה, אחר שיתה טלפונית) משה, אני אומרת שלבית הלבן
[מוכרים] לומר את הדברים באפשרותם. הידיעות הן כאלה, ולפי
דעותנו אינן הגיוניות. אנו לא בטוחים שזה יהיה, והסבירות הרבה יותר היא, שאנו
שאoli לא יהיה, אבל אנו חשבים בכל אופן, שזה עלול להיות, אם כי אין זה
הגיוני.

אמנם אצא, יש בזה סכנות. צבקה ^ה אמר בבר: מסקנה אתה יכולת
להיות שיתנו לנו פנטומים והשניה - מה יאמרו: אם כך, אז בקשה, געשה איזה
דבר. כל זה יכול להיות ואני בכל אופן לא התייחס מציעה, שנתקה על מיפורנו,
אם יכול היה הדבר להרגיע את סדאת, אם האמריקאים היו גודעים מוכנים לעשות
איזה דבר, ולא עשינו זאת.

פרק צ. זמירות: במבורך של שמחה, בשיחה שלו עם קיסינגר הוא אמר, בסעיף 8 מהهو, כאילו: "חביביך זהה לסובייטים" (קורא את המברך בלשונו). באפס. יש כאן שתי אפשרויות: 1. להסביר אם היריעות לבית-

גלוון ולומר, שזה המצב. וזה, לפחות באם הם יתאלוו? איזה מה? איך אתם רואים את עצמכם ואוותם? כנ"ל - בבית הלבן; השאלה היא - איזה אופי אנו נוחנים לאינפורמציה זו.

רדה"מ ג. מאיר: מה פירוש "אופי"?

מר ז. זמיר: ישנה אפשרות לאחט, לפנזה לאמריקאים ולומר להם: "זהו אקטיביזם, כדי למגוע זהה."

ישנה אפשרות לומר לאmericאים: זה מה שקורה ואנו מעריכים זהה בסבירות נמוכה ומצבנו לא רע (אם אמנס זה בר), ולאלה שהי האפשרויות; ווחשוב שנדבה כולנו כאן בלשון אחת.

רלה"מ ג. מאיר: מה חשוב, מה טלא יהיה - לא ליצור רושם, שאנו נבהלנו,
ושיבינו - שלא זה העניין. אנו די מתחים בעצמנו, אבל לא היינו
רווציט שזה יקרה.

שלום עליכם לא ידע איזה גיל לומר, כשהשאלו אותו במקרה
משמעותם והיה אומר: "הגיל הנכון"... לבן, נאמר, שלא נבהלנו, ונוכל להכרת
כהונוגן, אבל אם אפשר בלי זה - אז אנו בוחרים שיהיה בלי זה. וחשבנו, שם צריך
לדעת מה שאנו יודעים, וזה לא יכול להיות איזה **דיבר** **אלא** כזה, של קיסינגר,
ובכל שום ספק - וראי-גם הם יודעים שהוא.

מר א. מזרחי: כאשר שמחה אמר, שתיה אחמול-שלשות מכב מסויימים, אבל עכשו זה השמנה, ~~אשׁתַּחֲוָתְךָ לְאַפָּא~~ ולכבי הכהנות לפחיתה באש יש איזו אינפורמציה בניידוזי או השיב סיורה לעשה בדיקה בענין ולא הודיע בינהיים שום דבר.

השר מ. דיזן: אני מבידיל ביחס לאמרירה שלנו לאmericאים - בין לומר להם אינפורמציה: "יש לנו מידע כלשהו" - ובין לבקש מהם לטבל +atham. בשלב זה אני بعد לומר להם אינפורמציה ולא לבקש מהם שידאגו שלא יקרה, כי אם מכיריהם את החברים שם הם יdaggo, קודם-כל, על חשבוננו...
אך אם לא ידרכו יתאפשרו...

באן השלב די מוקדם, כאשר עליינו לומר להם אם ההערכה
בהפכו והאינפורמציה ולומר שאצלנו זה מוטל עדין בספק והעובדת שפירלו אם לא
נפרש את מה שאלינו ויעירה אמר כפирוש אקטיבי, שלא יכול להיות שהולכים למלחמה,
ועכשו פחאים עושים מין זיוף כזה בשדות המסלולים - גנטא ננich. שזו אינה
הוכחה, שזה לא נכון. אבל אין לנו בשתח קביעות. אנו יושבים עם המשקפת ביד
מול הסואץ. ונגיד שיש לנו ידיעות, ובמידה שתהיינה ידיעות מהשתה - אז גם אנו
בעצמנו נגש דעה ונעביר להם זאתה. בשלב זה לא נבקש מהם שידאו, שהמדוברים

סודיו ביוור

המייעצות אבאית-מדינית.
18.4.73
הטר. מ. דיבין:

לא ירו. עלינו.

ריה"מ ג. מאיר:

כאשר ביקשו זאת שמהה, המחשבה היה שאולי יאמר לחפוץ:

"שמע, זה יכול לקרות, אך שני הדברים - גם לירות וגם לשוחה -

זה לא הולך ייחד". אבל אחר-כך אמרתי: לא גלח עליו ושיטוח, אם הוא רוצה, אבל שידע.

אני מציעה, שנגיד להם את הכל: יש ידיות קאלה; בשפח עדין

אין מבחןים בשום דבר. אנו דיברים; נעמוד אתם בקשר; ודרך אגב, אם הוא יכול

לומר שוב, - שיש לה את הפנותם - שיאמר לו זאת...

הטר. י. גליילי:

לא לבקש מהם לא להעביר זאת לידי הסובייגט, כי זה הולך אל טיבו ובראנדר ויכול להיות שזה חלק מהסתנרו של ג'ירט אקלים.

ריה"מ ג. מאיר:

תקשאו אמה מבין את האופי של הדברים?

מבין מזוין.

אין כמור.

בדבורי דדו היו שתי מלים משמעותית מאר; הוא אמר: אם יקרה,

- שיקרה. אלאפי דעתו זה מחייב הנהגות שלנו שתbia לידי

"הברעה משמעותית". אלה מלים מסקרנו מהאר.

בכל הרומנים בהמצבים - מפסיקים ברגע זה את הסרט...

אם כן, אני אומר על-സוף ההפסקה של הסרט, שזריך פירוש מושם.

של פיענוח דבר זה.

הוא אמר, שהטחוכונגים ומתקננים את הדברים.

אני מודיעה לפרטיבל, שאין לא רוצה במלחמה. זה מפתיע אותנו,

ריה"מ ג. מאיר:

הטר. י. גליילי:

חוֹדְתִּי בָּרֶךְ מַזֵּן בָּזָה...

היהתי ביום שני אצל משפחת שור, בדרכי לרביבים (משפחה

האייל שנפל בקרבת בבירות). אמרו למורי שבורה ואמרה לי:

נכון שאמרת כל הזמן (וכאן מתח אל חברה שি�שה. אתה) שאני בכלל אינני מודאגת,

אני לא חרדה לחינוי, כי הוא היה קדוש... היהתי בטוחה ששם דבר אוננו יכול

לפגוע בו... אני מבינה, שגם אחיו נמצא בסינייה, בצבא.

הטר. מ. דיבין:

ריה"מ ג. מאיר:

הישיבה נגעלה